

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5Tos/41/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6205010348
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alojz Palaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6205010348.1

Uznesenie

Krajský súd Banská Bystrica, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alojza Palaja a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Slavoj Sendeckého, na neverejnom zasadnutí dňa 3. mája 2017, prejednal sťažnosť okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Veľký Krtíš z 09.02.2017 sp.zn. 1T/197/2005 a takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. z r u š u j e uznesenie okresného súdu a u k l a d á mu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa rozhodol podľa § 50 ods. 4 Tr. zák., že odsúdený I. W. sa osvedčil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš zo 04.03.2013 sp.zn. 1T/197/2005 a podľa § 50 ods. 7 Tr. zák. sa na odsúdeného hľadá, ako keby nebol odsúdený.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote sťažnosť okresný prokurátor, ktorý sa domáhal preskúmania napadnutého uznesenia, jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie. V dôvodoch sťažnosti poukázal na ust. § 50 ods. 4 Tr. zák., pričom rozhodnutie súdu prvého stupňa je v rozpore s uvedeným ustanovením, pretože odsúdený v skúšobnej dobe nevedol riadny život ako to konštatuje súd prvého stupňa v napadnutom uznesení, nakoľko sa dopustil v skúšobnej dobe úmyselného trestného činu, za čo bol odsúdený a bol mu uložený peňažný trest a teda sa dopustil protiprávnej činnosti. Okrem toho bol odsúdený aj priestupkovo postihnutý v siedmich prípadoch a z toho možno vyvodiť záver, že neboli splnené podmienky pre rozhodnutie o osvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe. Podľa jeho názoru mal súd prvého stupňa rozhodnúť tak, že by vyslovil neosvedčenie sa odsúdeného v skúšobnej dobe a mal nariadiť výkon podmienčne odloženého trestu dva roky odňatia slobody so zaradením pre výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia tak, ako to na verejnom zasadnutí navrhoval okresný prokurátor.

Krajský súd na základe sťažnosti okresného prokurátora preskúmal v zmysle ust. § 192 ods. 1 Tr. por. zákonnosť napadnutého uznesenia a konanie uzneseniu predchádzajúce a zistil, že sťažnosť okresného prokurátora je dôvodná.

Z vykonaného dokazovania na verejnom zasadnutí má súd preukázané, že odsúdený bol rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš zo 04.03.2013 sp.zn. 1T/197/2005 uznaný za vinného z trestného činu neodvedenia dane a poistného podľa § 148a ods. 1,2 písm. a) Tr. zák. účinného do 01.01.2006 a z trestného činu nezaplatenia dane podľa § 148b ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 toho istého zákona. Za to bol odsúdený podľa § 148a ods. 2 Tr. zák. s použitím § 35 ods. 2 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov, výkon ktorého mu bol podľa § 58 ods. 1 písm. a), § 59 ods. 1 Tr. zák. podmienčne odložený s určením skúšobnej doby na dva roky. Skúšobná doba mala plynúť od 26.06.2013 do 26.06.2015.

Z ďalšieho dokazovania je zrejmé, že odsúdený bol štyrikrát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp.zn. 3T/28/2014 pre prečin neodvedenia dane a poisťného podľa § 277 ods. 1 Tr. zák. a prečin nezaplatenia dane podľa § 278 ods. 1 Tr. zák., pritom mu bol uložený peňažný trest vo výmere 1.000,- Eur spolu s náhradným trestom odňatia slobody vo výmere troch mesiacov. Trestnej činnosti sa mal dopustiť pokračovacím trestným činom, pritom jeden z čiastkových skutkov spadá do skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia, na čo poukazuje okresný súd, teda, že ide len o jeden skutok, ktorý nie je tak závažný, aby bolo potrebné, vzhľadom na tento konštatovať, že sa neosvedčil v skúšobnej dobe, išlo o sumu 95,37 Eur. Pokiaľ ide o peňažný trest vo veci 3T/28/2014, odsúdený predložil doklad o tom, že 31.01.2017 tento peňažný trest vykonal jeho zaplatením a okresný súd túto skutočnosť berie ako v zásade skutočnosť podstatnú, keďže zaplatením a vykonaním peňažného trestu sa na odsúdeného pozerá, akoby nebol trestaný.

Je tiež zrejmé, že odsúdený sa dopustil v skúšobnej dobe siedmich priestupkov na úseku cestnej premávky, predovšetkým prekračovaním rýchlosti, za ktoré bol potrestaný bokovými pokutami, čo súd prvého stupňa hodnotí ako menej závažnú skutočnosť pre rozhodnutie o osvedčení sa odsúdeného, pretože ani jedno z týchto previnení nenaplnilo znaky závažného porušenia pravidiel cestnej premávky.

Odvolací súd po zhodnotení uvedenej dôkaznej situácie a celého doterajšieho konania obžalovaného v zmysle možných podmienok osvedčenia sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia dospel k zhodnému záveru ako okresný prokurátor v zmysle dôvodov jeho sťažnosti, že nie je situácia v správaní sa odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody tak priaznivá, ako to vykresľuje súd prvého stupňa v dôvodoch sťažnosti, naopak, nemožno prehliadnuť odsúdenie na peňažný trest počas skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia pre úmyselnú trestnú činnosť bez ohľadu na skutočnosť, koľko čiastkových skutkov pokračovacieho trestného činu odsúdený spáchal počas plynutia skúšobnej doby. Neobstojí bagatelizovanie priestupkov súdom prvého stupňa, že ide „len“ o priestupky na úseku cestnej premávky porušením pravidiel, za ktoré bol potrestaný blokovými pokutami, pretože ide o nie náhodný jeden priestupok, čo by bolo možné ešte zohľadniť pre prípad, že sa nedopustil aj úmyselnej trestnej činnosti, ale aj viacerých priestupkov, ale ide o zjavnú nedisciplinovať odsúdeného počas plynutia skúšobnej doby, keď mu hrozilo rozhodnutie o nariadení podmiennečne odloženého trestu odňatia slobody. Je nesporné, že nemožno prehliadnuť odsúdenie, aj keď na peňažný trest, ale ide o trestnú činnosť toho istého druhu ako bol odsúdený podmiennečným trestom odňatia slobody v tejto veci a kde v skúšobnej dobe sa mal osvedčiť a pritom neobstojí názor súdu prvého stupňa, že na odsúdeného sa pre tento prípad pozerá, akoby odsúdený nebol, túto okolnosť nie je možné prehliadnuť pri hodnotení osoby odsúdeného pri rozhodovaní o jeho osvedčení sa, ide o fakt, že na uvedenú skutočnosť nie je možné prihliadať pri rozhodovaní o vine v inej veci pre prípad možného hodnotenia tejto skutočnosti ako prirážajúcej okolnosti. Len v takomto prípade by sa dala skutočnosť potrestania peňažným trestom prehliadnuť, resp. nevyužiť v neprospech obžalovaného.

Za zistenia, že odsúdený sa v skúšobnej dobe zjavne neosvedčil, odvolací súd nemohol potvrdiť napadnuté uznesenie a vyhovel sťažnosti okresného prokurátora a vec mu vracia s tým, že v krajnom prípade za uvedenej situácie mohol zvažovať aplikáciu § 50 ods. 4 druhá veta, podľa ktorej výnimočne môže súd, vzhľadom na okolnosti prípadu ponechať podmiennečné odsúdenie v platnosti, hoci odsúdený konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu a súčasne môže ustanoviť nad odsúdeným probačný dohľad, prípadne primerane predĺžiť skúšobnú dobu, nie však viac ako o dva roky, pričom nesmie prekročiť hornú hranicu skúšobnej doby ustanovenej podľa ods. 1 § 50 Tr. zák., alebo môže ustanoviť doteraz neuložené primerané obmedzenia alebo primerané povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4, smerujúce k tomu, aby viedol riadny život.

Pri postupe podľa citovaného ustanovenia Trestného zákona však musí prihliadnuť na konkrétne príčiny, ktoré bránia rozhodnutiu o osvedčení sa odsúdeného a primerane tomu podriaďiť aj určité nápravné opatrenia a pôsobenie na odsúdeného v tom smere, kde sa dopustil v skúšobnej dobe konaní, ktoré bránia rozhodnutiu o osvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe.

Z uvedených dôvodov potom odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, kde však bude povinnosťou súdu prvého stupňa dôsledne sa vysporiadať s dôkaznou situáciou a podmienkami pre nasledujúce rozhodnutie, pričom bude musieť dôslednejšie dbať na aplikáciu ust. § 2 ods. 12 Tr. por., teda hodnotiť dôkazy vyplývajúce v prospech obžalovaného,

ale aj dôkazy, ktoré vyplývajú v jeho neprospech, pretože doterajšie hodnotenie dôkazov v zmysle napadnutého uznesenia prvostupňovým súdom je v rozpore s uvedeným ustanovením Trestného poriadku, keď súd prvého stupňa sa postavil do pozície skôr obhajoby protizákonného konania obžalovaného počas skúšobnej doby a opomenutia, resp. zľahčovania skutočností, ktoré vyznievajú v jeho neprospech, pritom sú rozhodujúce tiež pre zákonné rozhodnutie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.